

ΔΙΑΘΗΚΑΙ

ΤΩΝ

ΑΕΙΜΝΗΣΤΩΝ ΕΥΕΡΓΕΤΩΝ

ΤΩΝ

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑΙ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΦΟΡΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΛΕΩΝ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1887

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐκδίδοντες τὰς διαθήκας τῶν ἀειμνήστων εὐεργετῶν τῶν Ἰωαννίνων, τῆς ἀπανταχοῦ τηλαυγοῦς ταύτης κεφαλῆς τῆς Ἠπείρου, νομίζομεν ὅτι ἐπιτελοῦμεν καθῆκον οὐ μόνον πρὸς τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν πατρίδα, ἣτις δέον νὰ γινώσκη αἰωνίως τὰ ὀνόματα καὶ τὰς ἀγαθοεργίας τῶν τιμαλφεστάτων τέκνων της. Ἡ ἱστορία ἡμῶν ἀπὸ πολλῶν ἤδη γενεῶν δὲν ἔχει ὁμολογουμένως νὰ ἐπιδείξῃ εὐγενεστέρους καὶ καρπιμωτέρους ἀγῶνας ἢ τοὺς φιλοτίμους μόχθους τῶν πατέρων ἐκείνων, οἵτινες ἐμπεφορημένοι ἐνθέου ἔρωτος πρὸς τὴν γενέθλιον αὐτῶν ἐστίαν καὶ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας ἐν ξένη γῆ κατατρυχόμενοι ἠδυνήθησαν νὰ συγκομίσωσιν ἐντίμους καρποὺς ἵνα παραδώσωσιν ἡμῖν αὐτοὺς ὡς ἐφόδια πρὸς τὴν χριστιανικὴν καὶ τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν σωτηρίαν. Ἐστω ἀθάνατος καὶ εὐλογημένη ἡ σεπτὴ μνήμη τῶν φιλοστόργων τούτων γονέων, εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν ὁποίων ὀφείλομεν τὸ φῶς τῆς γνώσεως καὶ τὴν παρηγορίαν, τὸν σπόρον τοῦ εὐγενοῦς ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῶν χρηστῶν ἐλπίδων ἐν τῷ μέλλοντι!

Δημοσιεύομεν ὧδε τὰς ἱερὰς αὐτῶν ἐντολάς χωρὶς νὰ ἀναγράψωμεν ἄλλο τι περὶ τοῦ βίου των, διότι τίς ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων ἔζησαν ἀφανῶς καὶ ἐν χριστιανικῇ ταπεινοφροσύνῃ ἵνα ἀποθάνωσιν ὡς στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ καὶ ὡς ἄφωνοι μάρτυρες τοῦ κηρύγματός Του; Ἐπειτα τίς ἡ χρεῖα λόγων καὶ ἱστορικῶν ἀπομνημονευμάτων εἰς τοὺς εὐεργέτας τούτους, ὧν ἡ μὲν ζωὴ ὑπῆρξεν ἐμπράκτως τε καὶ κατὰ διάνοιαν διηνεκῆς καὶ ἐνθερμος ἀφοσίωσις εἰς τὴν πατρίδα, ὁ δὲ θάνατος ἐφάνη ὡς λαμπρὰ ἀποκάλυψις ψυχικῶν προτερημάτων ἀξίων αἰωνίας λατρείας καὶ μακαριότητος; Αἱ διαθήκαι αὐτῶν εἶνε ἀληθῶς τὸ καθαρῶτατον κάτοπτρον τοῦ βίου των καὶ τὸ εὐγλωττότατον ἐγκώμιον τῆς ἀρετῆς των. Μία καὶ ἡ αὐτὴ ψυχὴ διαπνέει αὐτὰς ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους, ἡ πνοὴ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης, τοῦ θερμοῦ ζήλου πρὸς τὰ καλὰ καὶ τῆς πατρικῆς φιλοστοργίας. Οὐδὲν ἀναγράφεται ἐν αὐταῖς περὶ τῶν ἀνεκδιηγῆτων

πικριῶν καὶ ταλαιπωριῶν, δι' ὧν οἱ εὐσεβεῖς ἐκεῖνοι πατέρες ἠδηνήθησαν νὰ συλλέξωσι τοσοῦτους καρπούς ἵνα θρέψωσι καὶ ἐξευγενίσωσι τὰ τέκνα τῆς πατρίδος, ἵνα σώσωσι τὰ ὄρφανὰ καὶ τοὺς πτωχοὺς ἀπὸ τῆς δυστυχίας καὶ ἵνα χορηγήσωσι τὰ πρὸς νοσηλείαν καὶ θεραπείαν τῶν ἀσθενούντων. Πάντες ὑπέστησαν μαρτυρικῶς τὰ δεινὰ τῆς ἐξορίας, κατεπάλαισαν τὴν πενίαν καὶ τὴν ἄλλην κακοδαιμονίαν χωρὶς νὰ ρήξωσιν ποτε φωνὴν ἐπιδείξεως ἢ ἀγανακτήσεως καὶ κατεφρόνησαν μαρτυρικῶς τῶν κινδύνων μόνον ἵνα ἀνακουφίσωσιν ἡμᾶς ἀπὸ τῶν κακώσεων σκληρᾶς τύχης καὶ ἀπὸ τοῦ βάρους μακραίωνος ὀρφανίας. Εἶνε ἀληθές, ὅτι ἄλλαι πόλεις καὶ ἄλλοι λαοὶ ἔχουσι νὰ ἐπιδείξωσι πλουσιωτέρους εὐεργέτας, ἔργα καὶ ἰδρύματα αὐτῶν μεγαλοπρεπέστερα, καρπούς πολὺ δαψιλεστέρους καὶ γονιμωτέρους ἴσως, ἀλλ' ἡ αἰωνία ὑπεροχὴ τῶν ἀειμνήστων ἡμῶν πατέρων ἔγκειται ὁμολογουμένως ἐν τῇ βαθύτητι τῆς ἀγνῆς προαιρέσεως καὶ τοῦ φρονήματος, ἐν τῇ θαυμαστῇ καρτερίᾳ τῶν πόνων καὶ τῶν κακοπαθειῶν καὶ ἐν τῇ ἐνθουσιώδει πίστει εἰς τὴν ἀγιότητα τοῦ σκοποῦ. Διὰ τοῦτο αἱ διαθῆκαι αὐτῶν δὲν εἶνε μόνον τεκμήρια τῆς ψυχικῆς εὐγενείας καὶ καλοκάγαθίας των, ἐφ' αἷς ὀφείλομεν αὐτοῖς αἰωνίαν εὐγνωμοσύνην, ἀλλὰ καὶ μνημεῖα μαρτυροῦντα τὴν ἀπαράμιλλον ἐγκράτειαν αὐτῶν καὶ αὐταπάρνησιν. Εἶθε νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ εἰς πᾶσαν γενεὰν ὡς κέντρα καὶ παραδείγματα πατρικῶν ἀρετῶν, δι' ὧν μόνον εἶνε ἐφικτὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς εὐημερίας καὶ τοῦ ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

Αἱ διαθῆκαι αὐταὶ ἐκδίδονται ἀκριβῶς ὡς εὐρέθησαν συντεταγμέναι ἄνευ γραμματικῶν διορθώσεων. Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ἄλλα ἀρχαῖα ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐλέη κληροδοτηθέντα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννιτῶν εἴτε διὰ διαθηκῶν, αἵτινες ἀπώλοντο, εἴτε ἄνευ τοιούτων. Παρελείφθη μόνον ἐνταῦθα ἡ διαθήκη τῶν κορυφαίων τῆς Ἡπείρου εὐεργετῶν, τῶν ἀοιδίμων ἀδελφῶν Ζωσιμᾶ, διότι αὕτη ὑπάρχει πρὸ πολλοῦ ἤδη ἐκδεδομένη ἐν ἰδίῳ τεύχει ἑλληνιστὶ καὶ ῥωσιστ!.

XI

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Ἐν ἔτει χιλιοστῷ ὀκτακοσιοστῷ τεσσαρακοστῷ ἕκτῳ, ἡμέρα
:ῆς ἐβδομάδος Σαββάτῳ τὴν εἰκοστὴν τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐν
Αθήναις. Ὁ ὑποφαινόμενος Χριστόδουλος Εὐθυμίου κάτοικος
Αθηνῶν, γεννηθεὶς εἰς Ἡπειρον εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων,
ώας ἔχων τὰς φρένας καὶ τὸν νοῦν ὑγιῆ καθὼς καὶ τὸ σῶμα,

λαβῶν κατὰ νοῦν τὸ βέβαιον τοῦ θανάτου καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς ὥρας αὐτοῦ, μὴ ἔχων οὔτε κατιόντας οὔτε ἀνιόντας συγγενεῖς καὶ θέλων νὰ διαθέσω τὰ κατ' ἐμὲ μετὰ τὸν θάνατόν μου· οἰκεία βουλῇ ἀπεφάσισα νὰ διαθέσω τὴν τε κινητὴν καὶ τὴν ἀκίνητον περιουσίαν μου καὶ διαθέτω αὐτὴν διὰ τῆς παρούσης μου μυστικῆς καὶ ἰδιοχείρου διαθήκης μου, ὡς ἔπεται·

Πρῶτον ἐγκαθιστῶ κληρονόμους μου τὴν ἀδελφήν μου Ἑλένην ποτὲ Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ τὴν ἀνεψιάν μου Ἄννην Σωτηρίου Σταύρου καὶ ὀρίζω τὴν κληρονομικὴν μου μερίδα τῆς μὲν ἀδελφῆς μου Ἑλένης εἰς δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας, ἀριθμὸς Δρ. 12,000

Τῆς δὲ ἀνεψιάς μου Ἄννης Σωτηρίου Σταύρου εἰς δραχμὰς δέκα ἕξ χιλιάδας, ἀριθμὸς » 16,000

Πρὸς τούτοις καταλείπω εἰς αὐτὰς λόγῳ κληρονομίας καὶ τὴν μεγαλητέραν ἐκ τῶν δύο ἐν Ἀθήναις ὑπαρχουσῶν οἰκιῶν μου διὰ νὰ τὴν ἔχωσιν ἕξ ἀδιαιρέτου κατὰ δύο ἴσα μερίδια, χωρὶς ὅμως νὰ δύνανται νὰ τὴν ἀπαλλοτριώσωσι καὶ εἰ μὲν ἡ ἀδελφή μου Ἑλένη δὲν δυνηθῇ ἔνεκα ἀποβιώσεως ἢ ἄλλου λόγου δὲν θελήσῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν κληρονομίαν ταύτην, ἀντικαθιστῶ αὐτῆς κληρονομίας μου εἰς τὴν εἰρημένην μερίδα τῆς τὸν υἱὸν τῆς Πέτρον Γεωργίου Μανοβάρδα· ἐὰν δὲ ἡ ἀνεψιά μου Ἄννα δὲν δυνηθῇ ἔνεκα ἀποβιώσεως ἢ ἄλλου λόγου ἢ δὲν θελήσῃ νὰ ἀναδεχθῇ τὴν ὁποῖαν τῇ καταλείπω κληρονομίαν, ἀντικαθιστῶ ἀντ' αὐτῆς κληρονόμον μου εἰς τὴν εἰρημένην μερίδα τῆς τὴν θυγατέραν τῆς Φεναρέτην Σωτηρίου Σταύρου.

Διατάττω νὰ κατατεθῶσιν ἐκ τῆς ὅλης περιουσίας μου δραχμὰς τριάκοντα χιλιάδας ἀριθμὸς » 30,000
εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν ἐπὶ
Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 58,000

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 58,000

τόκῳ, ὁ δὲ τόκος αὐτῶν νὰ δαπανᾶται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν δύο χρηστῶν νέων συμπατριωτῶν μου Ἰωαννιτῶν, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῶν δύο χρηστῶν νέων ἐκ τῶν περίξ τῶν Ἰωαννίνων μερῶν, ἀναδεχομένων τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μετέλθωσιν τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὴν πατρίδα μου Ἰωάννινα· ἢ δὲ ἐκλογή των διατάσσω νὰ γίνετε ὡς ἐφεξῆς. Προεδρεύοντος τοῦ Γυμνασιάρχου τῆς πατρίδος μου καὶ συνεδριαζόντων τῶν Καθηγητῶν τοῦ Γυμνασίου τῆς καὶ τῶν προκρίτων τῆς εἰρημένης κοινότητος θέλει γίνεσθαι ἢ ἐκλογή δύο νέων ἐκ τῶν θελόντων νὰ μετέλθωσιν τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα μεταξὺ τῶν χρηστοθησετέρων, οὗτοι δὲ νὰ στέλλωνται εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Ῥιζάριον Ἐκκλησιαστικὴν Σχολὴν φέροντες τὰ ἀποδεικτικὰ τῆς ἐκλογῆς των καὶ νὰ ἐκπαιδεύωνται κατὰ τὸν ὠρισμένον τῆς ἐν τῷ καταστήματι σπουδῆς χρόνον· ἐξερχόμενοι δὲ νὰ ἐπανέρχωνται εἰς Ἰωάννινα νὰ χειροτονῶνται καὶ νὰ μετέρχωνται αὐτόθι τὸ Ἱερατικὸν ἐπάγγελμα· μετὰ τὴν ἐπάνοδόν των νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὸν ἐκτεθέντα τρόπον δύο ἕτεροι καὶ οὕτω καθεξῆς· ἐπαναλαμβάνω δὲ ὅτι μόνον ὁ τόκος τῆς εἰρημένης ποσότητος πρέπει νὰ δαπανᾶται εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν δύο τούτων νέων, οὐδέποτε δὲ τὸ κεφάλαιον, ὅπερ διατάσσω νὰ μένη διὰ παντὸς ἀθικτον.

Ἐπιθυμῶν νὰ ἀποκτήσῃ τὸ ἐν Ἀθήναις Πανεπιστήμιον Ὅθωνος ἰδίαν περιουσίαν καὶ νὰ διαμένη ἀνεξάρτητον πρὸς φωτισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ἐλπίζων ὅτι καὶ ἄλλοι φι-

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 58,000

	Ἐκ μεταφορᾶς. . .	Δρ.	58,000
<p>λογενεῖς θέλουσιν ἀκολουθήσει τὸ παράδειγμά μου τοῦτο. Καταλείπω ὡς κληροδότημα εἰς τὸ ῥηθὲν Πανεπιστήμιον πρὸς φωτισμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δραχμὰς εἴκοσι χιλιάδας, ἀριθμὸς αἱ ὅποιαι διατάσσω νὰ κατατεθῶσιν ἐπὶ τόκῳ εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν, καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τοῦτο διατάσσω νὰ μένη ἄθικτον, μόνον δὲ ὁ τόκος αὐτοῦ νὰ ἐξοδεύεται εἰς χρῆσιν τοῦ Πανεπιστημίου· καὶ τὴν μὲν πρώτην διάθεσιν τοῦ κεφαλαίου τούτου θέλουσιν ἐνεργήσει οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου, μετὰ δὲ τοῦτο θέλει φροντίζει περὶ τῆς διαθέσεως τοῦ εἰσοδήματος ἢ Σύγκλητος τοῦ Πανεπιστημίου.</p>			
	Καταλείπω εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Πέτρον Γεωργίου Μανοβάρδα ὡς κληροδότημα δραχμὰς ἕξ χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	Δρ.	6,000
	Καταλείπω εἰς τὸν ἀνεψιὸν μου Δημήτριον Ἰωάννου Ποντίκην ὡς κληροδότημα δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	»	3,000
	Καταλείπω εἰς τὴν ἀνεψιάν μου Βασιλικὴν Ἀστρινουῦ Στρούμπου ὡς κληροδότημα τέσσαρας χιλιάδας, ἀριθμὸς . . .	»	4,000
	Καταλείπω ἐπίσης εἰς τὴν Ἑλένην Ἀστρινουῦ Στρούμπου ὡς κληροδότημα δραχμὰς χιλίας, ἀριθμὸς . . .	»	1,000
	Καταλείπω εἰς τὰ τέσσαρα κοράσια τοῦ ἀνεψιοῦ μου Πέτρου Μανοβάρδα δραχμὰς τέσσαρας χιλιά-		
	Εἰς μεταφορὰν. . .	Δρ.	14,000
		Δρ.	<u>78,000</u>

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 14,000	Δρ. 78,000
δας ἀνά δραχμὰς χιλίας εἰς ἐκάστην ὡς κληροδότημα, ἀριθμὸς. . . » <u>4,000</u>	» <u>18,000</u>
	Δρ. 96,000

Καταλείπω εἰς τὴν θυγατέραν τῆς ἀνεψιάς μου Ἄννης, Φεναρέτην θυγάτηρ Σωτηρίου Σταύρου δραχμὰς δώδεκα χιλιάδας, ἀριθμὸς Ἐπὶ τῇ ῥητῇ διαταγῇ μου νὰ καταθέσουν οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης μου τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις Χρηματικὴν Τράπεζαν καὶ ἐκ τοῦ τόκου αὐτοῦ νὰ δίδωνται κατ' ἔτος δραχμὰς πεντακοσίας ἀριθμὸς 500 εἰς τὴν μητέραν τῆς Ἄννης διὰ νὰ δαπανῶνται εἰς τὴν τροφήν τῆς εἰρημένης Φεναρέτης· τὸ δὲ περισσεύμα τοῦ τόκου τοῦ κεφαλαίου νὰ κατατίθεται ὡς κεφάλαιον εἰς ἀσφαλὲς μέρος ἐπὶ τόκῳ, ὥστε ἐν καιρῷ τῆς ὑπανδρείας τῆς αὐτῆς Φεναρέτης νὰ προστεθῇ τὸ ὅλον τοῦ περισσεύματος τούτου εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν δώδεκα χιλιάδων δραχμῶν καὶ νὰ χρησιμεύσῃ μετ' αὐτοῦ πρὸς ἀπαρτισμὸν τῆς προικὸς τῆς· ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ὑπανδρείας τῆς τὸ εἰρημένον κεφάλαιον τῶν 12000 δραχμῶν νὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἐλευθέραν καὶ ἀπεριόριστον ἐξουσίαν τοῦ συζύγου τῆς.

Δρ. 108,000

Καταλείπω εἰς τὴν ἐνταῦθα ἐν Ἀθήναις ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁποῦ ἐκκλησιάζω λόγῳ κληροδοτήματι διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν δραχμὰς χιλίας, ἀριθμὸς » <u>1,000</u>	
Εἰς μεταφορὰν. Δρ. 109,000	

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 109,000

Ἀφίνω νὰ καταθέσουν οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς τὴν ἐδῶ Χρηματικὴν Τράπεζαν δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας ἀριθμὸς 7000 σὺν τόκῳ χωρὶς ποτὲ νὰ σηκοθῶσιν ἐν ὄσῳ ἡ Ἐθνικὴ Χρηματικὴ Τράπεζα διαρκεῖ ἐδῶ καὶ λαμβάνωντας τὸν τόκον αὐτῶν νὰ στέλνουν οἱ ἐπιτρόποι μου εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς Ἰωάννινα τοῦ κατὰ καιρὸν ἐκεῖ Ἀρχιερέως δραχμὰς ἑκατὸν ἀριθμὸς 100 διὰ νὰ ἐκτελῆ μίαν Ἀρχιερατικὴν λειτουργίαν κατ' ἔτος εἰς τὰς τέσσαρας 4 Δεκεμβρίου ὅπου εἶναι καὶ ἡ ἑορτὴ μου τοῦ ἀγίου Χριστοδούλου καὶ νὰ συνλειτουργῆ καὶ μὲ πέντε ἱερεῖς πληρώνωντάς τους ὁ ἴδιος ἐκ τῶν εἰρημένων δραχμῶν ἑκατὸν· τὰ δὲ ἐπόλοιπα τοῦ τόκου τῶν δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων ὅπου τὸν καθέκαστον χρόνον θέλει ἐμβαίνουν νὰ τὰ συνάζουν οἱ ἐδῶ ἐπιτρόποι μου καὶ νὰ τὰ ἐμβάζουν ἀσφαλῶς εἰς τὸν ἐπίτροπον ἢ ἐπιτρόπους τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἀγίου Νικολάου εἰς Ἰωάννινα, αὐτοὶ δὲ μὲ τὰ αὐτὰ χρήματα νὰ ὑπανδρεύουν κατ' ἔτος ἐν πτωχὸν κοράσιον εἰς πατρίδαν μου εἰς Ἰωάννινα, ἀφιλοπροσώπως καὶ οὐχὶ χατηρικῶς καὶ λαμβάνοντας τακτικὴν ἀπόδειξιν ἐμμάρτυρον νὰ τὴν πέμπουν πρὸς τοὺς ἐδῶ κυρίους ἐπιτρόπους μου, ὡς εἴρηται δραχμὰς ἑπτὰ χιλιάδας

» 7,000
Δρ. 116,000

Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν τῆς ὑπηρετήσας καὶ ὑπηρετοῦ μου ὅπου θέλουσιν μὲ περιποιηθῆ εἰς τὴν ἀσθένειάν μου εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς μου ἀνά δραχμὰς ἑκατὸν εἰκοσιπέντε ἀριθμὸς 125 εἰς τὸν καθένα

» 250

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 116,250

Ἐκ μεταφορᾶς. . . Δρ. 116,250
Ἀφίνω διὰ μίαν καὶ μόνην φορὰν νὰ δοθῶ-
σιν εἰς πέντε πτωχὰς φαμηλίας ἢ ἐδῶ εἰς Ἀθή-
νας ἢ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὴν πατρίδα μου εἰς
Ἰωάννινα δραχμὰς πεντακοσίας, ἀριθμὸς . . . » 500
Δρ. 116,750

Ἀφίνω καὶ παρακαλῶ τοὺς κυρίους ἐπιτρό-
πους μου ὁποῦ εἰς τὴν κηδεῖαν μου εἰς τὰ σα-
ράντα καὶ εἰς τὸν χρόνον νὰ μοῦ γίνουν μετρίως
τὰ ἀναγκαῖα μνημόσυνα· κατὰ δὲ τὸ τρίτον
ἔτος τῆς ἀποβιώσεώς μου νὰ εὕγουν τὰ ὠστὰ
μου ἀπὸ τὸν τάφον καὶ νὰ σταλθῶσιν εἰς τὴν πα-
τρίδα μου εἰς Ἰωάννινα· καὶ γενομένης ἐκεῖ ἀρ-
χιερατικῆς λειτουργίας νὰ κατατεθῶσιν τὰ αὐτὰ
ὠστὰ μου εἰς τὸν ἐκεῖ πατρικὸν μου τάφον· εἰς
δὲ τὸ ἐδῶ μνημεῖον μου νὰ βαλθῆ μάρμαρον
μὲ τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ ὀνόματός μου καὶ γεν-
νήσεώς μου 1776 Ἰανουαρίου 11 καὶ κοιμή-
σεώς μου, καὶ δι' ὅλα τὰ ἄνωθεν παρακαλῶ τοὺς
κυρίους ἐπιτρόπους μου νὰ μὴν ἐξοδεύσουν πε-
ρισσότερον ἀπὸ δραχμὰς δύο χιλιάδας, ἀριθ.
» 2,000
Δρ. 118,750

Ἐκ τῶν ἀδαμάντων ὁποῦ ἔχω ἰδιοκτησία
μου ἀφίνω ταῖς δύο καρφίτζαις ἢ σπηλώνια
ὁποῦ εἶναι συνθεμένα ἀπὸ ἀδάμαντας κεκοσμη-
μένα τὸ μὲν ἐν τῆς ἀδελφῆς μου Ἐλένης ποτὲ
Γεωργίου Μανοβάρδα, τὸ δὲ ἄλλον τῆς ἀνε-
ψιᾶς μου Ἄννης Σωτηρίου Σταύρου διὰ νὰ μὲ
ἐνθυμοῦνται καὶ συγχωροῦν, ἅτινα καὶ μοῦ
ἐκόστησαν περίπου ἀπὸ δραχμὰς τριακοσίας
300 τὸ ἐν καὶ τὰ δύο σχεδὸν τῆς ἰδίας τιμῆς

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 118,750

Ἐκ μεφορᾶς. . . Δρ. 118,750

καὶ διὰ τὸ ἀσκανδάλιστον νὰ τὰ λάβωσιν βάνοντες κλήρους.

Ἐπειδὴ ἔχω καὶ ἄλλα διαμαντικά, χρυσαφικά καὶ ἀσημικά τὰ ὅποια σκοπεύω νὰ πωλήσω, διατάσσω ὅσα μετὰ τὸν θάνατόν μου εὐρεθῶσιν (διότι ἐνδεχόμενον καὶ νὰ μένουν ἀπώλητα) διατάσσω λέγω, οἱ ἐπιτρόποι μου νὰ φροντίσουν τὴν πώλησιν αὐτῶν τὰ δὲ συναχθησόμενα ἐκ τῆς πωλήσεως χρήματα νὰ προστεθῶσιν ἀναλόγως εἰς τὰ ἀναφερόμενα προειρημένα διάφορα κληροδοτήματα.

Ἐπειδὴ ὁμοίως εἶμαι ἰδιοκτῆτης δύο οἰκῶν σκοπεύω νὰ πωλήσω αὐτάς, εἰς τοιαύτην δὲ περίπτωσιν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ αὐξήσῃ ἡ περιουσία μου πολὺ περισσότερον τοῦ ὅλου ποσοῦ τῶν ἄνω προσδιορισθέντων κληροδοτημάτων, ἐπομένως διατάσσω τὸ περισσευμα τοῦτο τὸ ὑπερτεροῦν δηλαδή τὴν προσδιορισθεῖσαν ποσότητα τῶν κληροδοτημάτων νὰ διανεμηθῇ κατ' ἀναλογίαν εἰς τὰ διάφορα κληροδοτήματα. Ἐὰν ὁμοῦς αἱ οἰκίαι μείνουν ἀπούληται, τὴν μὲν μεγαλύτεραν νὰ ἀπολαύσουν λόγῳ κληρονομίας ὡς εἴρηται ἡ ἀδελφή μου Ἑλένη Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ ἡ ἀνεψιά μου Ἄννα Σωτηρίου Σταύρου ἐξ ἡμισείας χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὴν πωλήσουν, τὴν δὲ μικροτέραν διατάσσω νὰ δοθῇ εἰς τὸ ἐδῶ Πανεπιστήμιον καὶ τὰ ἐνοίκια νὰ χρησιμεύουν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ Πανεπιστημίου νὰ μὴ εἶναι δυνατόν ὁμοῦς νὰ πωληθῇ· εἰ δὲ καὶ μόνον μία οἰκία μου μείνῃ ἀπώλητος ταύτην ἀφίνω εἰς τὴν ἀδελφήν μου Ἑλένην

Εἰς μεταφορὰν. . . Δρ. 118,750

Ἐκ μεταφοῶς. . . Δρ. 118,750

Γεωργίου Μανοβάρδα καὶ ἀνεψιάν μου Ἄννην Σωτηρίου Σταύρου ἐξ ἡμισείας, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ τὴν πωλήσουν.

Προσδιορίζω ἐπιτρόπους μου καὶ ἐκτελεστὰς τῆς παρούσης διαθήκης μου τοὺς κυρίους·

Γεώργιον Σταύρου.

Ἀλέξιον Πάλην.

Λέοντα Μελᾶν.

Ἀνδρέαν Κομπατὴν.

Πέτρον Μανοβάρδα τὸν ἀνεψιόν μου.

Καὶ ἀφίνω εἰς ἓνα ἕκαστον αὐτῶν ἀνά διακοσίας πεντήκοντα δραχμὰς καὶ τοῦτο διὰ τοὺς κόπους ὅπου θέλει δοκιμάσουν διὰ ἐμέ, καὶ τοὺς παρακαλῶ νὰ μὴν ἀποβλέψουν εἰς τὴν σμικρότητα τοῦ προσφερομένου, ἀλλ' εἰς τὴν καρδίαν τοῦ προσφέροντος, τὸ ὅλον δραχμὰς χιλίας διακοσίας πεντήκοντα, ἀριθμὸς » 1,250

Τὸ ὅλον δραχμὰς ἑκατὸν εἴκοσι χιλιάδας, ἀριθμὸς Δρ. 120,000

Αὕτη εἶναι ἡ παροῦσα μου Διαθήκη ἡ ὁποία ἐὰν τυχὸν δι' ὅποιον δήποτε λόγον δὲν ἰσχύσει ὡς διαθήκη, διατάσσω νὰ ἰσχύσῃ τοῦλάχιστον ὡς Κωδὶκελλος.

Νομίζω ὅτι ἔπραξα τὸ καλὸν ὡς συγγενῆς καὶ ὡς τέκνον τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας καὶ ὡς τέκνον τῆς πολλὰ ἀγαπητοὺς ἀνδρας γεννησάσης Πατρίδος μου Ἰωάννινα καὶ τέλος πάντων ὡς Ἕλληνα. Ἐὔχομαι δὲ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς παρούσης διαθήκης μου νὰ μὴ παραβοῦν οὔτε κεραίαν αὐτῆς.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ.

Ἐπισημαίνεται ὅτι ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου, παραρτωμένου

εις τὴν ὑπ' ἀριθ. 2621 (8 Μαρτίου 1872) πράξιν τοῦ Γραφείου μου.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 26 Φεβρουαρίου 1885.

Ὁ Συμβολαιογράφος
Γ. ΓΡΥΠΑΡΗΣ.
